

- 2) Czy, mając na względzie zasady wynikające z wyroku Trybunału z dnia 4 lipca 2013 r. w sprawie C-100/12 Fastweb SpA, art. 1 ust. 3 dyrektywy 89/665 należy interpretować w ten sposób, że podmiotowi niebędącemu zainteresowanym oferentem (zgodnie z art. 2a dyrektywy) powinien zostać przyznany dostęp do odwołania tylko wtedy,
- a) gdy z akt postępowania odwoławczego jednoznacznie wynika, że oferta wybranego oferenta nie jest prawidłowa?
- b) gdy oferta wybranego oferenta nie jest prawidłowa ze względu na takie same podstawy?

<sup>(1)</sup> ECLI:EU:C:2013:448

<sup>(2)</sup> Dz.U. L 395, s. 33.

<sup>(3)</sup> Dz.U. L 335, s. 31.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgerichts Itzehoe (Niemcy) w dniu 23 lipca 2015 r. – Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG/Gerhild Lukath**

**(Sprawa C-397/15)**

(2015/C 320/25)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Landgerichts Itzehoe

**Strony w postępowaniu głównym**

*Strona powodowa:* Raiffeisen Privatbank Liechtenstein AG

*Strona pozwana:* Gerhild Lukath

*Pozostali zainteresowani uczestnicy postępowania:* Rüdiger Boy, Boy Finanzbereitung GmbH, Christian Maibaum, Vienna-Life Versicherungs AG, Frank Weber

**Pytania prejudycjalne**

1. Czy zawartą pomiędzy bankiem a konsumentem umowę w przedmiocie udzielenia kredytu powiązaną z umową ubezpieczenia na życie oraz umową w przedmiocie doradztwa i czynności brokerskich w zakresie inwestycji kapitałowych, które ze swej strony służą jako zabezpieczenie pożyczonej kwoty, należy uznać za umowę o świadczenie usług w rozumieniu art. 5 ust. 2 konwencji o prawie właściwym dla zobowiązań umownych z dnia 19 czerwca 1980 r. <sup>(1)</sup> [„konwencji rzymskiej”]?
2. Czy ten art. 5 ust. 2 tej konwencji znajduje zastosowanie w przypadkach, w których reklama czy też zachęta do nawiązania stosunku umownego są kierowane z kraju, w którym konsument [ma] swe główne [miejsce zamieszkania], lecz podpisuje on umowy w miejscu, w którym przebywa on czasowo, zaś strona zawartej z tym konsumentem umowy czy też jej przedstawiciel otrzymali od tego konsumenta zlecenie w kraju, w którym znajduje się jego główne miejsce zamieszkania?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 266, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen (Niemcy) w dniu 24 lipca 2015 r. – postępowanie karne/o Pál Aranyosi**

**(Sprawa C-404/15)**

(2015/C 320/26)

*Język postępowania: niemiecki*

**Sąd odsyłający**

Hanseatisches Oberlandesgericht in Bremen

**Strony w postępowaniu głównym**

Pál Aranyosi

*Druga strona postępowania:* Generalstaatsanwaltschaft Bremen

**Pytania prejudycjalne**

- 1) Czy art. 1 ust. 3 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi<sup>(1)</sup> (2002/584/WSiSW) należy interpretować w ten sposób, że ekstradycja w celu przeprowadzenia postępowania karnego jest niedopuszczalna, jeżeli istnieją poważne podstawy wskazujące na to, że warunki pozbawienia wolności w państwie wydającym nakaz naruszają prawa podstawowe danej osoby i ogólne zasady zagwarantowane w art. 6 Traktatu o Unii Europejskiej, czy też należy go interpretować w ten sposób, że państwo wykonujące nakaz w tych przypadkach może lub musi uzależnić rozstrzygnięcie o dopuszczalności ekstradycji od uzyskania gwarancji, że zostaną zapewnione odpowiednie warunki pozbawienia wolności? Czy państwo wykonujące nakaz może lub musi sformułować w tym względzie konkretne wymagania minimalne w stosunku do gwarantowanych warunków pozbawienia wolności?
- 2) Czy art. 5 i art. 6 ust. 1 decyzji ramowej Rady z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi (2002/584/WSiSW) należy interpretować w ten sposób, że organ sądowy wydający nakaz jest także uprawniony do udzielenia gwarancji, iż zostaną zapewnione odpowiednie warunki pozbawienia wolności, czy też uprawnienie to regulują krajowe przepisy dotyczące podziału kompetencji państwa członkowskiego wydającego nakaz?

<sup>(1)</sup> Dz.U. L 190, s. 1.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 20 maja 2015 r. w sprawie T-456/10 Timab Industries i CFPR/Komisja, wniesione w dniu 27 lipca 2015 r. przez Timab Industries i Cie financière et de participations Roullier (CFPR)**

(Sprawa C-411/15 P)

(2015/C 320/27)

*Język postępowania: francuski*

**Strony**

*Wnoszące odwołanie:* Timab Industries i Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (przedstawiciel: N. Lenoir, avocate)

*Druga strona postępowania:* Komisja Europejska

**Żądania wnoszących odwołanie**

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 20 maja 2015 r. wydanego w sprawie T-456/10;
- odesłanie sprawy do Sądu w celu obniżenia we właściwy sposób kwoty grzywny;
- incydentalnie, stwierdzenie, że Sąd naruszył prawo do sprawiedliwego procesu ze względu na nadmierny czas trwania postępowania sądowego;
- obciążenie Komisji całością kosztów postępowania.